

Alfonz ŠILHÁR 508079

m. 07.08.1999

*Spomienka na nebohých spolubratov
spája v „láske, ktorá nikdy nezanikne“,
tých, čo ešte putujú, s tými, ktorí už
odpočívajú v Kristovi. (S 54)*

Drahí spolubratia !

Po relatívne krátkej a nečakanej chorobe opustil našu komunitu 7. augusta 1999 spolubrat Alfonz Šilhár, rodák z Pezinka.

Narodil sa 29. augusta 1930 v Pezinku na Cajle. Otec bol vinohradníkom, rodičia vychovali štyri deti, dvoch chlapcov a dve dievčatá. Alfonz túžil od mladosti stať sa kňazom. Rodičia ho preto dali r. 1944 do Šaštína, do saleziánskeho aspirantátu. Po ukončení piatej triedy gymnázia v šk. r. 1949/50 nastúpil do noviciátu v Hronskom Beňadiku pod vedením magistra dr. Jozefa. Babiaka.

Tu ho zastihla z 13. na 14. apríla 1950 barbarská noc, pri ktorej boli komunistickým režimom likvidované mužské rehole v Československu. Všetkých saleziánov z celého Slovenska - bolo ich okolo 280 - zviezla polícia a žandári do Šaštína, ktorý premenila na koncentračný tábor saleziánov. Keď saleziáni nechceli podpísať, že dobrovoľne vystupujú z rehole - ani novici to nepodpísali - previezli ich v noci z 24. na 25. apríla 1950 do ústredného rehoľného tábora v Podolinci.

Keď ani tu nechcel nikto podpísať smrť svojej rehole, začali rehole nasilu trhať. Najmladších rehoľníkov - medzi nimi aj Alfonza - naložili do autobusov a odviezli na komunistické preškoľovanie do Kostolnej na Považí. Odtiaľ po čase na práce na púchovskú priehradu, neskôr znovu na školenie a konečne ich prepustili domov.

Alfonza prijali potom na gymnázium v Modre. Túžil však stať sa kňazom za každú cenu. Vo svojej 50.-stranovej brožúre, kde opisuje svoj útek za hranice, píše o tejto svojej túžbe takto: " Po návrate z koncentračných táborov, po násilnom preškoľovaní a nútených prácach vrátil som sa domov. Za každú cenu som sa však chcel stať kňazom. Seminára a bohoslovecké učilišťa režim na Slovensku zrušil. Ostal iba jediný ateistickým režimom kontrolovaný seminár v Bratislave. Nechcel som tam ísť, preto som sa rozhodol ujsť, i keď som vedel, že ľudia, ktorých pri tom chytili, zaplatili to dlhoročným väzením."

V noci z 30. apríla na 1. mája 1952 podarilo sa mu za dobrodružných a nebezpečných okolností dostať za hranice, cez rieku Moravu, medzi Moravským sv. Jánom a Veľkými Levármí do Rakúska k saleziánom vo Viedni, odtiaľ do utečeneckého tábora vo Welse pri Linci. A na pas Medzinárodného červeného kríža sa dostal 27. júna 1952 do Turína. Tam absolvoval filozofické štúdiá a po nej bol tri roky na pedagogickej praxi: v Turíne v ústave na Rebaudengo, pri Turíne v Casalette a jeden rok v Ríme v ústave pri katakombách sv. Kalixta.

Potom prijal ponuku predstavených na teologické štúdiá do Anglicka a 5. júla 1959 bol v Anglicku vysvätený za kňaza. Predstavení ho poslali pracovať do Austrálie. V Austrálii študoval pedagogické vedy, ktoré zakončil titulom magistra. Takmer celý život strávil potom vyučovaním na saleziánskych školách. Keď mu to dovoľoval čas, vypomáhal aj v duchovnej správe Slovákov - utečencov a v letných táboroch slovenských detí.

Po páde totality sa vrátil do vlasti a v novozaloženom gymnázium Jána Bosca v Šaštíne učil angličtinu a taliančinu.

V júli 1999 odišiel na niekoľko dní do Bratislavy, chcel tam ponavštevovať príbuzných v hlavnom meste. Tu začal cítiť nevoľnosť v žľzníčkovej oblasti. Po niekoľkých dňoch ho spolubratia z Miletičovej zaviezli naspäť do Šaštína. Miestny lekár ho ihneď poslal do nemocnice v Skalici; mali ho tam operovať na žľzník. Po niekoľkých dňoch mu však nečakane praskol vred na žalúdku. Bolo potrebné ho okamžite operovať. Po dvoch dňoch sa krvácanie zo žalúdka obnovilo a bola potrebná opätovná operácia. Direktor komunity mu v tomto stave udelil pomazanie chorých. 7. augusta o 16. hodine vzal si ho Pán k sebe.

Don Alfonz Šilhár žil príkladným životom ako salezián i ako kňaz v škole, v bazilike pri sv. omšiach a v spovednici i pri pastoračnej výpomoci v okolitých farnostiach.

Často rád spomínal na Austráliu, kde prežil najväčšiu časť svojho plodného života. Sme mu vďační za všetko, čo urobil po svojom návrate z cudziny pre gymnázium a v pastorácii v bazilike.

Pohreb zosnulého sa konal vo štvrtok 12. augusta 1999 v Šaštíne. Hlavným celebrantom bol najdôstojnejší otec biskup Štefan Vrabec z Trnavy. Koncelebrovalo s ním okolo päťdesiat kňazov. Okrem príbuzných zúčastnili sa na ňom aj dva autobusy veriácich z Pezinka a stovky veriácich zo Šaštína a Stráži. Po sv. omši v bazilike Panny Márie Sedembolestnej odprevadili prítomní zosnulého na šaštínsky cintorín, kde sme ho uložili do hrobu k ôsmim slovenským saleziánom, medzi ktorými je aj prvý provinciál slovenských saleziánov vdp. Jozef Bokor a vdp. Viliam Vagač, ktorí 8. septembra 1924 prišli do Šaštína, prebrali šaštínsku faru a založili prvý saleziánsky dom.

Spomínajte si naňho v modlitbách, aby ho Pán Boh čím prv prijal do svojho náručia, aby žil po celú večnosť z jeho nekonečnej lásky a v jeho láske.

Jozef Slivoň – direktor a komunita

Fr. Alphonse Šilhár, SDB 50 B 079

born in August 29, 1930 in Pezinok (Slovakia),

died in August 7, 1999 at Skalica (Slovakia)

From his early youth he desired to become priest. In 1946 he entered Slovak salesian highschool in Šaštín and in 1949 the novitiate at Hronský Beňadik. There in April 14th 1950 they were surprised after midnight by the communist militiamen and dragged immediately into the communist concentration camp. Nevertheless he succeeded to take his religious vows secretly in the same year.

Two years later after a dangerous escaping on foot through four pairs of borders, he arrived to Turin (Italy). There he completed his studies of philosophy. The prescribed salesian pedagogical training he accomplished in Turin, Caselette and Rome.

Then he accepted the offer made by Superiors to go to foreign missions and was destined to Australia. But before then he was sent to England, where after four years of theological studies he was ordained priest on the 5th of July 1959.

In Australia he took the degree of Master of Pedagogy at La Trobe University. His degree thesis was about Don Bosco's ideas and praxis related to the present situation of the youth.

He had been working in Australia for thirty four years in the salesian houses of Engadine, Brooklyn Park, Sunbury, Chadstone and again in Brooklyn Park, teaching religion, languages, geography and history. In the same time he had been intensively working in specific priestly pastoral activities, sporadically also among Slovak immigrants esp. in Adelaide, Melbourne and Sidney.

He was active also in writing articles about religion and history of the persecuted Church above all in Slovakia under communism. Some days after his death issued his book "Noc temnosti (The night of darkness)" with the same item and his own story.

Returning to Slovakia he was engaged in teaching languages at the salesian highschool in Šaštín and appreciated as a committed priest in the adjacent Slovak National Shrine and in the neighbouring parishes.

After ten days of very complicated situation of health and two emergency operations he died on the 7th of August 1999 receiving the Sacrament of the sick.

At the funeral in the National basilica of our Lady of Sorrows the officiating Bishop Mons. Štefan Vráblec, his Superiors, the local diocesan dean and some faithful Christians laid emphasis on his exemplary priestly and religious life, his apostolic readiness and zeal, and his untiring industriousness. The full basilica, more than 60 concelebrating priests, even in absence of very distant Australian Confrères and friends, was also a visible sign of gratitude to Fr. Alphonse Šilhár, SDB.